

noget i Retning af den Løsning, jeg har antydet, saaledes at der stete en samtidig Løsning af det vestindiske og det slesvigiske Spørgsmaal, vil det blive vanskeligere og vanskeligere for hver Dag, der gaar.

Finansministeren (Strup): Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem for Maribo Amts Ake Valgkreds (Clausen), som først havde Ordet, begyndte med at udtale, at han sølte sig skuffet ved det Forslag, jeg har fremsat. Jeg tvivler ikke om, at en lignende Følelse af Skuffelse eller i alt Fald af Ubehag, Misfor nøjelse vil være den almindelige blandt Tingets Medlemmer. Det er altid ubehageligt at skulle beskæftige sig med en Sag, som man vanskelig kan finde nogen Afgørelse af, der synes en at være nogenlunde tilfredsstillende, sammenlignet med de Illusioner, man har gjort sig om Sagen i tidligere Tid, og jeg tror, at disse vestindiske Spørgsmaal ret egentlig have denne Karakter. Man har i ældre Tid vænnet sig til den Forestilling fra først af, at disse Kolonier være smaa Guldruber, og derefter til den Forestilling, at de i hvert Tilfælde maatte kunne bære deres egne Byrder som selvstændige Dele af Staten. Og naar det nu endelig viser sig, at disse Forestillinger have været Illusioner, efter at Forholdene i Kolonierne have forandret sig saa grundig, som Tilfældet er, ja, saa er det en ubehagelig Dvaagnen, og det er et ubehageligt Æmne at skulle beskæftige sig med, hvorledes man nu skal gøre Ulemperne af disse forandrede Forhold saa lidet trykkende som muligt. At Forholdene ere grundig forandrede, og det til det værre, paa St. Thomas, erkjendte selv det ærede Medlem, som først havde Ordet i Dag, hvorimod det ærede Medlem endnu for sit Vedkommende fastholdt Illusionen om, at den anden D. St. Croix, som har haft, og ogsaa i sin Tid fortjent Navnet „Vestindiens Have“, ikke har lidt saa meget ved de forandrede Forhold, men at den dog ikke er i Stand til nu mere at kunne bære foruden sine kommunale Udgifter tillige de Statsudgifter, som falde paa det Territorium. Medens den uheldige Forandring for St. Thomas Vedkommende, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, skyldes det, at St. Thomas ikke mere er Oplagsplads for Mellemamerita, som den har været før, og heller ikke i samme Maal som tidligere er Skibsstationsplads, Anløbsplads for de Skibe, der gaa over Atlanterhavet, saa er det jo andre Ting, der have bevirket Tilbagegangen for St. Croix. Det er særlig den Omstændighed, at selv om Den fuldstændig har bevaret sin tidligere

Frugtbarhed, saa er det Produkt — omtrent det eneste Salgsprodukt, som den leverer — gaaet i den Grad ned i Pris, at Produktionen i Virkeligheden er gaaet ned til mellem det halve og de to Tredjedele af, hvad den var tidligere; det er Forholdet. Grunden til denne Nedgang i Sukkerpriserne ligger jo meget nær; det er den overvældende Konkurrence, som Kærjukrene have faaet i Koesukrene. Koesukkerdyrningen er tiltaget, og man har lært at behandle Koesukrene paa en saadan Maade, at Kærjukrene ikke i Konsum have noget væsentligt Fortrin frem for Koesukrene. Jeg tror, at naar man for Alvor vil beskæftige sig med Løsningen af det vestindiske Spørgsmaal, maa man nødvendigvis tage dette til Udgang, at Forholdene ere i den Grad forandrede derude, at man ikke mere kan bygge paa de gamle Grundlag. Vil man ikke det, tror jeg ikke, at der er nogen Mulighed for at komme til en Forandring af det bestaaende. Det ærede Medlem kaldte det en unaturlig Balance, som Lovforslaget vilde bringe til Veje, idet det kun vilde give en Balance for Kommuneskasserne, men derimod en tilsvarende Underbalance for Statskassen. Ja, det er fuldstændig rigtigt, det kan aldeles ikke benægtes. Men om en saadan Balance just fortjener at stemples som unaturlig, bliver et andet Spørgsmaal. Det maa jo nemlig erindres, at Statsmagten her hjemme efter Lovforslaget kan forøge Indtægterne eller formindste de Udgifter, som paahvile Statskassen i et saadant Forhold, som den anser det for forsvarligt at gjøre det, formindste Udgifterne med Hensyn til Statens Administration, med Hensyn til Militærholdet, saavidt det anses for at være forsvarligt, og forøge Indtægterne ved forøgede Statter, nye Statter, som det efter Lovforslaget staar fuldstændig til den lovgivende Magt her hjemme at paalægge, naar den vil. Men det er ganske vist, at naar Forholdene ikke have forbedret sig derude saaledes, at der er blevet en større Skatteevne, saa er denne Ret til at paalægge større Stat efter min Mening temmelig illusorisk, thi det nærmer sig saa til den Operation at skulle klippe Ud af et skabet Jaar; hvor intet er, kan det ikke nytte at ville kræve Andel fra Statskassen i Form af Stat. Man maa jo haabe paa, at der kan ske en Forandring til det bedre, og at der atter vil komme en Fremgang derude; i saa Tilfælde staar det jo fuldstændig frit for at opkræve større Statter end dem, der i dette Øjeblik henvises til at være Statsstatter. Forskellen mellem den af mig foreslaede unaturlige Balance og den naturlige Balance, som det ærede Medlem vilde anse for